

Mord efter bogen

En kvinde i en hyggelig stue, går og retter kopper og kaffekande an på et lille bord. I hjørnet står en gammel dragkiste eller lignende på hjul.

To gæster kommer ind.

Gæst 1: Hej, hej. *(ser på bordet)* Hvor er kagen?

Gæst 2: *(panisk)* Ja, hvor er den?

Kvinde: Per skulle jo have haft den med, men han er her ikke.

Gæst 2: Har han meldt afbud?

Kvinde: Nej, jeg har ikke hørt noget. Han har ikke sagt noget til jer?

De ryster på hovedet.

Kvinde: Skal vi ikke bare gå i gang så?

De finder alle en bog frem og tager plads.

Kvinde: Så er det altså "Mord til frokost", det handler om. Hvad synes I?

- Gæst 1: Personligt synes jeg, at den var god, meeen...ikke ligeså god som de to andre. "Mord til morgenmad" er nok stadig min favorit.
- Gæst 2: Jeg er meget enig. "Mord til brunch" var også bedre. Der mangler ligesom noget i den her, noget...
- Gæst 1: Blod!
- Gæst 2: Ja! Mordene i den her er altså lidt blodfattige.
- Kvinde: Jeg kunne ikke være mere enig! Det er som om, den er skrevet med hovedet under armen. Der er ikke lige så meget schwung i den her. Ikke ligesom i den sidste, hvor de brugte en juicer til at slippe af med et af ligene.
- Gæst 1: Ja, det var godt. Den her er simpelthen lidt kedeligt.
- Gæst 2: Hvorfor hører man kun om, at de saver den ene arm af med brødkniven? Hvad med den anden? For ikke at nævne resten af kroppen? Det sad jeg og tænkte på. Detaljer, tror jeg, er det jeg efterlyser.
- Kvinde: Hvordan lyder knoglerne, når de saves over, springer der stumper til siderne, den slags. Det springer forfatteren bare over.
- Gæst 1: Ja, det er som om, der bliver hakket en hæl og klippet en tå. Og det med, at det hele skal være fordi, morderen er sur over at have fået smør i stedet for fedt på brødet under silden, ikke. Det er lidt hul i hovedet, hvis I spørger mig.

Gæst 2: Ja, helt skudt i låget. Og jeg så forfatteren på krimimessen i Horsens. Der virkede hun nærmest...hyggelig.

I skuffelse ryster de på hovedet.

Gæst 2: Hun sagde dog, at hun arbejder på en opfølger, "Mord til eftermiddagskaffen".

Gæst 1: Det lyder alligevel lidt lovende. Måske fanger morderen politibetjente og tvinger dem til at spise citronhalvmåne, til de sprækker!

De kigger lidt i bogen.

Kvinde: Men det er da mærkeligt med Per, er det ikke? Han plejer at være så punktlig.

Gæst 1: Jo! I tror ikke ... *(ser sig rundt med pludselig spænding i øjnene)*

Gæst 2: At han er blevet...myrdet!?

De andre gisper ikke uden fryd.

Kvinde: Puha! Nej, det må vi da ikke håbe.

Gæst 1: Men hvad. Nu. Hvis?

Gæst 2: Det kan være, hun/han på vej herover er blevet forfulgt... For eksempel af en morder, som kun myrder revisorer.

Gæst 1: Eller de har bundet ham til en stol og tvinger ham til at lave selvangivelser til hans hænder falder af.

Kvinde: *(ivrigt)* Eller en tidligere elsker! Som samler på mandetånegle

Gæst 1: Eller, eller, tæer!

De gyser alle frydefuldt.

Kvinde: Eller han er blevet taget som gidsel af nogle terrorister, som vil afskaffe Kongehuset.

Gæst 2: Og gøre Søren Pape til diktator!

De to andre afbrydes i deres iver, ser skeptisk på gæst 2.

Gæst 2: *(ryster selv på hovedet)* Arhhhh, okay. Men måske sidder han lige nu fastspændt, med hovedet nedad og er på vej til at blive sænket ned i en kæmpe stor juicer. Han som elsker en god Bloody Mary.

Kvinde: Men hvad skal vi gøre? Hvis bare her var en alkoholiseret politiassistent med rod i ægteskabet, som altid gør det modsatte af, hvad cheferne siger.

Gæst 1: Eller en gammel, garvet betjent, som er på vej på pension, men lige tager en sidste, tilsyneladende tilfældig, sag, som viser sig at trække tråde tilbage til en mystisk hændelse i hans fortid.

Gæst 2: Eller bare en socialt akavet retstekniker, der kan finde spor ved at bruge sin sjette sans og samtidig kommer med underlige kommentarer, der til sidst giver mening.

De kigger lidt i bøgerne, dampen er gået af dem. Gæst 1 og 2 begynder at røre på sig for at gå.

Kvinden: Nå, men beklager det med kagen.

Gæst 1: Jeg skal nok tage med næste gang.

Gæst 2: Og vi læser vi "Blod, sved og tårer – en langrendsløbende, følsom morders bekendelser"?

Kvinde: Den er fin. Vi ses.

Gæst 1 og 2 går ud. Kvinden begynder nynnende at rydde op, triller dragkisten ud. Halvvejs ude af scenen ser hun sig lidt rundt, åbner låget og rækker ned i den, og trækker med besvær en blodig (kage)kniv op og tørrer den af.

Kvinde: Så kan man lære ikke at glemme kagen.